

Lipce Reymontowskie, dnia 24 listopada 2021r.

Pani
Katarzyna Dziuda
Radna Rady Gminy
Lipce Reymontowskie

W odpowiedzi na zapytanie Pani Radnej dotyczące wnoszonych kwot przez mieszkańców Gminy Lipce Reymontowskie uprzejmie informuję, iż zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, m.in. w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz. Przepis ten koresponduje z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, która określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków. Artykuł 3 ust. 1 cytowanej ustawy także stanowi, iż zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy.

Natomiast art. 15 ust. 1 tej ustawy precyzuje, że obowiązek zapewnienia budowy urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych adresowany jest do przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Jednakże w sytuacji, gdy w gminie nie działa przedsiębiorstwo, przechodzi on na gminę i z taką sytuacją mamy w Gminie Lipce Reymontowskie. Potwierdzają to stanowisko orzeczenia sądów administracyjnych, że gmina może się znaleźć w roli przedsiębiorstwa, a wtedy przepisy do nich adresowane należy stosować do gminy.

Jednocześnie art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wskazuje, kto jest zobowiązany do zrealizowania budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego. Jest nim osoba ubiegająca się o przyłączenie. Wykonane przyłącze wodociągowe i kanalizacyjne stanowi jej własność. Tezę taką potwierdza wyrok SN

stanowiący, że: „przyłącza powinien na własny koszt wybudować podmiot ubiegający się o przyłączenie nieruchomości do sieci i jego też obarczył odpowiedzialnością za ich niezawodne działanie, tak samo jak i z wewnętrznymi instalacjami w budynku”.

Ustawa poprzez brak definicji przyłączy - ich długości i części - powodowała spory z gminami. Dlatego też Sąd Najwyższy w siedmioosobowym składzie rozstrzygnął, że za całość przyłączenia do wodociągu i kanalizacji powinien zapłacić mieszkaniec. Według SN za przyłączy kanalizacyjne należy uznać przewód, łączący wewnętrzną instalację kanalizacyjną zakończoną studzienką w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, na odcinku od studzienki do sieci kanalizacyjnej (czyli obejmujący także przewód poza granicą nieruchomości). Natomiast przyłączy wodociągowe SN zdefiniował jako przewód łączący sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług na całej swojej długości (sygn. akt III SZP 2/16).

W przedmiotowej sprawie podstawą wnoszonych kwot jest zawarta umowa pomiędzy Gminą a osobą będącą właścicielem nieruchomości dla której ma zostać wybudowane przyłączy. Z § 1 umowy jednoznacznie wynika, że Inwestor, którym jest Gmina Lipce Reymontowskie w zamian za świadczenie finansowe określone w umowie wybuduje przyłączy kanalizacyjne (przykanalik) do określonej nieruchomości, za które to przyłączy właściciel nieruchomości już nie ponosi żadnych dodatkowych kosztów, a które to opłaty jest zobowiązany ponieść na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków wskazuje.

Dlatego też mając na uwadze powyższe oraz biorąc pod uwagę fakt, że mieszkańcy nie są zobowiązani do zapłaty dodatkowej ceny za wybudowanie przyłączy, to uznać należy, że wnoszone opłaty na rzecz Gminy na podstawie umowy są uzasadnione.

RADCA PRAWNY
Arkadiusz Binek